

वा०रा०

॥ ७० ॥

तदग्निनेति ॥ उक्ताग्निनाचालनपूर्वकप्रवेशान्ततेजोबद्धं सत्केवलश्वेतपर्वतरूपं जातं ॥ तद्रूपं तेजःप्रवेशप्रदेशे तन्महिम्ना दिव्यं पावकादित्यसन्निभं शरवणंचाभूत् ॥ १८ ॥
यत्रेति ॥ किञ्चित्कालं धृतत्वात् कार्तिकेयत्वबदेव अग्निसंभवत्वं बोध्यं ॥ १९ ॥ सुप्रीतमनसः लोकानुग्रहाय मूलतेजसो धृतत्वात् ॥ देवकार्याय स्कन्धतेजसश्च दत्तत्वात्संतोषः ॥
क्रियमाणामपि पूजां उमादेवीनां गीकरोति स्म ॥ प्रत्युत्क्रुद्धैवाभूदित्याह ॥ अथ शैलेति ॥ किमब्रवीत् तदा हाशपदिति शापरूपं वचो ब्रवीदित्यर्थः ॥ २० ॥ मन्युकारणमाह ॥

तदग्निना पुनर्व्याप्तं संजातं श्वेतपर्वतं ॥ दिव्यं शरवणं चैव पावकादित्यसन्निभं ॥ १८ ॥ यत्र जातो महातेजाः कार्तिकेयोऽग्निसंभवः ॥ अ-
थो मां च शिवं चैव देवाः सर्पिगणास्तथा ॥ १९ ॥ पूजयामासुरत्यर्थं सुप्रीतमनसस्तदा ॥ अथ शैलसुताराम त्रिदशानिदमब्रवीत् ॥
॥ २० ॥ समन्युरशपत्सर्वाक्रोधसंरक्तलोचना ॥ यस्मान्निवारिता चाहं संगता पुत्रकाम्यया ॥ २१ ॥ अपत्यं स्वे पुदारे पुनोत्पादयितुम-
र्ह्य ॥ अद्य प्रभृतियुष्माकमप्रजाः संतु पत्नयः ॥ २२ ॥ एवमुक्त्वा सुरान्सर्वान् शशाप पृथिवीमपि ॥ अवनै नैकरूपात्वं बहुभार्या भविष्य-
सि ॥ २३ ॥ न च पुत्रकृतां प्रीतिं मत्क्रोधकलुषीकृता ॥ प्राप्स्यसे त्वं सुदुर्मेधो मम पुत्रमनिच्छती ॥ २४ ॥ तान्सर्वान् पीडितान् दृष्ट्वा सुरान्सु-
रपतिस्तदा ॥ गमनायोपचक्राम दिशं वरुणपालितां ॥ २५ ॥ सगत्वा तप आतिष्ठत्यार्धतस्योत्तरे गिरेः ॥ हिमवत्प्रभवेशृंगे सहदेव्याम-
हेश्वरः ॥ २६ ॥

यस्मादिति ॥ २१ ॥ शापस्वरूपमाह ॥ अपत्यमित्यादि ॥ २२ ॥ एवमुक्त्वा शपथरूपं वच इति शेषः ॥ अवनै पृथ्वी नैकरूपा एक-
त्रैव क्षेत्रेऽनेकबीजजफलजनकत्वात् ॥ बहुभार्या अनेकभूपतिभोग्या ॥ २३ ॥ न च पुत्रकृतां प्रीतिं ॥ वराहादुत्पन्नस्यापिनरकासुरस्य भौमस्य कृष्णावतारतेनैवहननात् ॥ सुदु-
र्मेध इति ॥ नित्यमसि च प्रजामेधयोरित्यसि च ॥ सुतरां दुष्टामेधायस्यास्तत्संबोधनं सुदुर्मेधः ॥ मम पुत्रमनिच्छती तेजोधरणानुमत्या यद्यैषा तत्तेजोधरणं नानुमन्येत तर्हि स पु-
त्रो ममैव स्यादित्याशयः ॥ २४ ॥ पीडितान् देवीशापदुःखितान् ॥ उपचक्राम पादन्यासं कृतवान् ॥ २५ ॥ तस्य गिरेः हिमालयस्य उत्तरपार्श्वे हिमवत्प्रभवेशृंगे ॥ २६ ॥

वा०कां०

॥ ७० ॥